

2020/2019(INL)

6.4.2020

NUOMONĖS PROJEKTAS

Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto

pateiktas Teisės reikalų komitetui

su rekomendacijomis Komisijai „Skaitmeninių paslaugų aktas: komercinės ir civilinės teisės nuostatų pritaikymas internetinei komercinių subjektų veiklai“ (2020/2019(INL))

Nuomonės referentė (*): Dita Charanzová

(Iniciatyva. Darbo tvarkos taisyklių 47 straipsnis)

(*): Darbo su susijusiais komitetais procedūra. Darbo tvarkos taisyklių 57 straipsnis

PA_INL

PASIŪLYMAI

Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetas ragina atsakingą Teisės reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi laisvas paslaugų, įskaitant skaitmenines paslaugas, judėjimas yra viena iš keturių pagrindinių laisvių, įtvirtintų Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo, ir – sykiu užtikrinant tvirtesnę vartotojų apsaugą bei vartotojų gerovę – yra gyvybiškai svarbus bendrosios rinkos veikimui;
- B. kadangi į Teisės reikalų komiteto pranešimą „Skaitmeninių paslaugų aktas: komercinės ir civilinės teisės nuostatų pritaikymas internetinei komercinių subjektų veiklai“ neįtrauktas klausimas dėl E. prekybos direktyvos nuostatų, kurios nagrinėjamos Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos rengiamame pranešime;
- C. kadangi Direktyva (ES) 2019/770¹ dėl tam tikrų skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimo sutarčių aspektų ir Direktyva (ES) 2019/771² dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų priimtos tik visai neseniai;
  1. teigiamai vertina Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje (BVAS) institucijų paskelbtą BVAS institucijų bendrą poziciją dėl COVID-19³, susijusią su naujausiomis aferomis ir nesąžininga praktika kilus COVID-19 protrūkiui; ragina visas platformas bendradarbiauti su Komisija ir kompetentingomis institucijomis, siekiant veiksmingiau identifikuoti neteisėtą praktiką ir atskleisti aferas bei prašo Komisijos nuolat peržiūrėti bendras prekių ir paslaugų, kurių turinys apgaulingas, klaidinantis ar kitokiu būdu žalingas vartotojams, pateikimo ir (arba) prekybos jomis gaires; mano, kad šiomis gairėmis turėtų būti ne tik reikalaujama taikyti Sąjungos ir nacionalinės teisės aktus vartotojų apsaugos srityje, bet ir aktyviai siekiama greitai parengti atsako į krizę rinkoje priemones;
  2. teigiamai vertina pastangas užtikrinti internetinės reklamos skaidrumą ir mano, kad būtinas dar didesnis aiškumas ir orientavimas platformų profesinio atidumo ir įsipareigojimų klausimu; laikosi nuomonės, jog tais atvejais, kai reklamos subjektai ir tarpininkai yra įsisteigę trečiojoje šalyje, jie turėtų paskirti teisinį atstovą, kuris būtų įsisteigęs Sąjungoje ir kurio atsakomybės galėtų būti reikalaujama reklamos turinio klausimu, kad susidūrę su apgaulinga ar klaidinančia reklama vartotojai turėtų galimybę

---

¹ 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/770 dėl tam tikrų skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimo sutarčių aspektų (OL L 136, 2019 5 22, p. 1).

² 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL L 136, 2019 5 22, p. 28).

³ Europos Komisija ir Bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje (BVAS) tinklas, BVAS institucijų bendra pozicija dėl siekio užkirsti kelią aferoms ir kovos su nesąžininga verslo praktika interneto platformose kilus koronaviruso protrūkiui ES (*Stopping scams and tackling unfair business practices on online platforms in the context of the Coronavirus outbreak in the EU*).

apginti savo teises;

3. prašo Komisijos išsamiau paaiškinti, kokios sankcijos ar kiti suvaržymai būtų taikomi minėtiesiems reklamos tarpininkams ir platformoms už sąmoningą sutikimą skelbti apgaulingą ar klaidinančią reklamą; laikosi nuomonės, jog interneto platformos turėtų aktyviai stebėti savo svetainėse skelbiamą reklamą ir užtikrinti, kad nebūtų pelnomasi iš apgaulingos ar klaidinančios reklamos, įskaitant nuomonės formuotojų rinkodaros informaciją, kurios atveju neatskleidžiama, kad ji finansuojama rėmėjų; pabrėžia, kad komercinių prekių ir paslaugų reklama ir politinė ar kitokio pobūdžio reklama savo forma ir paskirtimi skiriasi, todėl šių tipų reklamai turėtų būti taikomos skirtingos gairės ir taisyklės;
4. prisimindamas ankstesnes pastangas, prašo Komisijos toliau stebėti galutinio vartotojo licencijos sutarčių praktiką ir ieškoti būdų, kaip būtų galima labiau ir lengviau įtraukti vartotojus – taip pat ir pasirenkant sąlygas; pažymi, kad vartotojai su galutinio vartotojo licencijos sutartimis neretai sutinka jų neskaityę; be to, pažymi, kad tais atvejais, kai galutinio vartotojo licencijos sutartimi vartotojui sudaroma galimybė atsisakyti sąlygų, platformos gali reikalauti su jomis sutikti kiekvienu naudojimosi atveju;
5. pabrėžia, kad pagal galutinio vartotojo licencijos sutartis dalijimasis visais duomenimis su trečiosiomis šalimis visada turėtų būti pasirenkamas, nebent tai išties būtina paslaugoms teikti; prašo Komisijos užtikrinti, kad net ir tada, kai vartotojas atšaukia savo sutikimą dalintis neoperatyviniais duomenimis su prietaiso gamintoju ar trečiosiomis šalimis, jis toliau galėtų naudotis visomis pagrindinėmis prijungiamo prietaiso funkcijomis;
6. pabrėžia, kad direktyvos (ES) 2019/770 ir (ES) 2019/771 tebeturi būti tinkamai perkeltos į nacionalinę teisę ir įgyvendintos; prašo Komisijos į tai atsižvelgti prieš imantis papildomų priemonių;
7. atkreipia dėmesį į populiarėjančias vadinamąsias išmaniąsias sutartis, grindžiamas paskirstytojo registro technologijomis; prašo Komisijos išanalizuoti, ar turėtų būti išsamiau paaiškinti kai kurie išmaniųjų sutarčių aspektai ir pateiktos gairės, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą įmonėms ir vartotojams; ypač prašo Komisijos imtis darbo siekiant užtikrinti, kad tokios sutartys su vartotojais būtų galiojančios ir įpareigojančios visoje Sąjungoje, kad jos atitiktų vartotojų teisės normas, pvz., teisę atsisakyti sutarties, numatytą Direktyvoje 2011/83/ES⁴, ir kad jų atveju nebūtų susiduriama su nacionalinėmis taikymo kliūtimis, pvz., notarinio patvirtinimo reikalavimais;
8. pabrėžia, kad visais būsimais pasiūlymais dėl teisėkūros procedūra priimamo akto turėtų būti siekiama šalinti esamas su skaitmeninių paslaugų teikimu interneto platformose susijusias kliūtis ir užkirsti kelią galimoms naujoms; sykiu pabrėžia, jog naujieji Sąjungos įsipareigojimai, susiję su platformomis, turi būti proporcingi ir aiškaus pobūdžio, kad būtų išvengta bereikalingos reglamentavimo naštos ar bereikalingų

---

⁴ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

suvaržymų; akcentuoja būtinybę užkirsti kelią perteklinio reglamentavimo praktikai, susijusiai su Sąjungos teisės aktais, kurią vykdo valstybės narės.